Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΤΟΣ 6ον ★ ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1957 ★ ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1628

ΠΕΡΙ ΤΟ ΛΑΧΕΙΟΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΑΣ ΠΡΟΣΕΞΟΥΝ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ

Νὰ μὴ κατοχυρώσουν οἰκονομικῶς τὴν διάσπασιν τῆς δημοσιογραφικῆς οἰκογενείας

Ὁμὰς βουλευτῶν ὑπέβαλε πρότασιν τροποποιήσεως τοῦ Νομ. Διατάγματος 3516)56 διὰ τοῦ ὁποίου ἐρρυθμίσθησαν θέματα τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργανώσεων συντακτῶν.

Οἱ βουλευταὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ἀδικοῦνται αἱ ἐπαρχίαι ἐκ τῆς κατανομῆς τῶν καθαρῶν κερδῶν τοῦ Λαχείου Συντακτῶν καὶ προτείνουν π.χ. τὸ ποσοστὸν 6 ο)ο ὑπὲρ τῆς ἐν Πάτραις Ἑνώσεως Συντακτῶν . Πελοποννήσου, Ἠπείρου καὶ Νήσων νὰ γίνῃ 9 ο)ο, τὸ ποσοστὸν 4 ο)ο τῆς Ἑνώσεως Θεσσαλίας νὰ γίνῃ 8 ο)ο καὶ τὸ ποσοστὸν 15 ο)ο τῆς Ἑνώσεως Μακεδονίας νὰ γίνῃ 17 ο)ο.

Ἀλλά, οἱ ἐν λόγῳ βουλευταὶ μοιράζουν... ηὐξημένα ποσοστὰ πρὸς τὴν ἐπαρχίαν, διὰ νὰ σιωπήσῃ εἰς τὸν κύριον σκοπὸν τῆς προτάσεως Νόμου, ἤτοι τὴν ἀναγνώρισιν ὡς δικαιούχου εἰς τὰ κέρδη καὶ μιᾶς ἄλλης δημοσιογραφικῆς ὀργανώσεως ἐν Ἀθήναις, πλὴν τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν, ἡ ὁποία ὀργανώνει τὸ Λαχεῖον.

Ὑπάρχει εἰς τὰς Ἀθήνας αὐτὴ ἡ δευτέρα Ἕνωσις, τιτλοφορουμένη «Ἕνωσις Συντακτῶν Ἀθηναϊκοῦ Τύπου», ἡ ὁποία ζητεῖ ποσοστὸν 25 ο)ο.

Δι' ἡμᾶς, δὲν εἶναι θέμα ποσοστῶν. Εἶναι θέμα πολὺ σοβαρώτερον. Πρέπει νὰ ὑπάρχουν δυο ἢ καὶ περισσότεραι Ἑνώσεις συντακτῶν εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν πόλιν; Ὁ διχασμὸς ἐξυψώνει τὸ λειτούργημα τοῦ συντάκτου; Ἢ τὸ ἐκθέτει εἰς κινδύνους;

Τασσόμεθα ἀνεπιφυλάκτως ὑπὲρ ΜΙΑΣ καὶ μόνης Ἑνώσεως Συντακτῶν διὰ τοὺς ἐργαζομένους εἰς τὰς ἡμερησίας ἐφημερίδας. Ὅταν τὸ Κράτος ἀναγνωρίζῃ τὴν δημοσιογραφίαν ὡς ἐξουσίαν, πρέπει νὰ ὑπάρχῃ μία ὀργάνωσις καὶ μία ἐξουσία. Οὐ μόνον ἐπιβάλλεται νὰ ἀπαγορεύεται ἡ ὕπαρξις δευτέρας ὀργανώσεως, ἀλλὰ πρέπει ἐπίσης νὰ ἀπαγορεύεται ἡ χρῆσις τοῦ τίτλου «συντάκτης», πλὴν ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους τῶν ἡμερησίων ἐφημερίδων τῆς μιᾶς ἐπισήμου ὀργανώσεως. Μόνον τότε ἐξασφαλίζεται ἐξύψωσις τοῦ λειτουργήματος καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ συναισθήματος εὐθύνης.

Φυσικά, ὅσοι ἔχουν τὰ νόμιμα δικαιώματα τοῦ συντάκτου πρέπει νὰ γίνωνται δεκτοὶ εἰς τὴν μοναδικὴν ἐπίσημον ὀργάνωσιν, τελοῦσαν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου, διὰ νὰ μὴν ἀποκλείεται κανεὶς ἀληθῆς δικαιοῦχος, ἀλλ' ἐπίσης διὰ νὰ κρατοῦνται ἐπιμελῶς μακρὰν οἱ διάφοροι ξένοι πρὸς τὸ λειτούργημα, συνεργάται περιοδικῶν καὶ ἀσήμων ἐντύπων ἢ καὶ ἀρριβισταί.

Συνεπῶς, ὑποστηρίζομεν ὅτι κανεὶς ἐπαρχιώτης βουλευτὴς δὲν πρέπει νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὸ δέλεαρ τῆς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ "ΗΜΕΡΑΝ,,

Καταγγελία εἰς βάρος τοῦ καθηγητοῦ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας κ. Ἀνδρ. Πρέσσα

Ξένα ἔργα παρουσιάζει ὡς ἰδικά του!

ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΓΟΡΑΣ Ἢ ΚΑΙ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗΣ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Προκειμένου νὰ σᾶς καταγγείλω κάποιαν πρᾶξιν τῆς ὁποίας, ἀγαθῇ τῇ πίστει, ἐπέσατε καὶ σεῖς—ὁμοῦ μετὰ πολλῶν ἄλλων—ἄκούσιον θῦμα, προτάσσω ἓν τῶν ἀμιμήτων φθεγμάτων τοῦ Ροΐδου:

«Πρῶτον σύμπτωμα τῆς ἐπιρροῆς ταύτης», λέγει ὁ μέγας αὐτὸς εἰρωνιστής, περιγράφων ἕνα ἥρωά του, «ὑπῆρξε παράδοξός τις ἀσθένεια, ἥτις τὸν ἠμπόδιζε νὰ διακρίνῃ τὰ ξένα ὅρια τοῦ πατρικοῦ του χωραφίου, τὰς ξένας σταφυλάς, τὰς ξένας ὄρνιθας καὶ τὰ ξένα ὡὰ τῶν ἰδικῶν του».

Ταῦτα ἐφαρμόζονται εἰς τὸν κ. Ἀν. Σ. Πρέσσαν, καθηγητὴν τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας τῆς πόλεώς μας, καθόσον ὅ,τι τοῦ ἀρέσει ἐκ τῶν ἔργων διαφόρων ζωγράφων, οὗ μόνον τὸ οἰκειοποιεῖται δυνάμει ἀγορᾶς ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων μέσων, ἀλλὰ καὶ τὸ διακηρύσσει καὶ κραυγαλέως δημοσιεύει ὡς ἔργον ἰδίας αὐτοῦ ἐμπνεύσεως, συνθέσεως καὶ ἐκτελέσεως· τοῦτο δέ, εἰς πλείστας ὅσας περιπτώσεις, μία τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ ἀκόλουθος:

Εἰς τὸ ἔγκριτον ὑμῶν φύλλον τῆς ἑνὸς Ἰανουαρίου ὁ κ. Πρέσσας ἐδημοσίευσε τὴν εἰκόνα τῆς Βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ ὡς ΙΔΙΚΗΝ ΤΟΥ, ἐφ' ὅσον ἐπὶ τῆς κάτωθεν δεξιᾶς γωνίας της ἔχει θέσει εὐανάγνωστον (καίτοι ἀναρθόγραφον) τὴν ὑπογραφήν του, «Α. Σ. Πρέσας» (μὲ ἓν «Σ» καὶ μὲ ἀπνευμάτιστον ἀρχικὸν «Α») καὶ ἐφ' ὅσον, εἰς ἐξηγητικὴν ἐν παρενθέσει σημείωσιν, ὅηλοῖ, ὅτι εἶναι «Σχεδίασμα μὲ οἰνικὴ μελάνη τοῦ κ. ΑΝΔΡ. Σ. ΠΡΕΣΣΑ, καθηγητοῦ τῆς Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας Πατρῶν».

Καὶ ὅμως, κ. Διευθυντά, τὸ ἔργον τοῦτο ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ἰδικόν του, ἀλλὰ τοῦ Ἰουλίου φὸν Κάρολσφελδ, Γερμανοῦ ζωγράφου ἐκ Δρέσδης, ὅστις, κατὰ τὸν ἐκδότην τοῦ βιβλίου «Ἡ Ἁγία Γραφὴ σὲ Εἰκόνες», ἀφιέρωσεν ὁλόκληρον 10ετίαν πρὸς χάραξιν τῶν 200 αὐτῶν ἁγιογραφιῶν. Τὸ ἔργον τοῦτο, ὅπερ εὐγενῶς μοὶ ἐπρομήθευσεν ὁ ἰατρὸς (ἀλλὰ καὶ ρωμαλέος) ἐν τῇ Γλυπτικῇ καλλιτέχνης, κ. Τσάλτας, πωλεῖται ἀπανταχοῦ εἰς τὰ βιβλιοπωλεῖα, ἔχει ἐκδοθῆ ὑπὸ τοῦ «Ἀστέρος» καί, καθὼς ἐσχάτως ἐπληροφορήθην, εὑρίσκεται ὑπὸ τὴν κατοχὴν παντὸς σχεδὸν ἁγιογράφου ὅστις ἀδυνατεῖ νὰ κάμῃ ἴδια, πρωτότυπα ἔργα, ἀλλ' ὁ ὁποῖος «μέσος ἁγιογράφος» οὐδαμοῦ καὶ οὐδέποτε ἀξιοῖ ἰδίαν πατρότητα εἰς τὰ πρωτότυπα ἅτινα ἀντιγράφει.

Ἀλλά, τὸ τεχνοκλοπικὸν αὐτὸ πραξικόπημα τοῦ ἐν λόγῳ προφέσσορος δὲν εἶναι, δυστυχῶς, τὸ μόνον. Θὰ μοῦ ἔπερνε δεκάκις τὸν χρόνον ὃν ἤδη διαθέτω, καὶ δεκάκις, ἑπομένως, τὸν χῶρον, ὃν πάνυ εὐγενῶς διαθέτει πρὸς δημοσίευσίν του τὸ ἔγκριτον ὑμῶν φύλλον, διὰ νὰ περιγράψω ἔστω καὶ ἐν συμπιεστικῇ συνόψει ὅλα τὰ τεχνοκλοπήματα τοῦ ἐν λόγῳ προφέσσορος, καὶ περιορίζομαι μόνον εἰς τὸ ἀκόλουθον: Εἰς τὴν «Πελοπόννησον» τῆς 20—5—56 (καθὼς καὶ εἰς τὴν «Ἡμέραν», ἄλλοτε καὶ εἰς τὸν «Νεολόγον» καὶ τὴν «Βραδυνήν», εἰς ἃς οὐδεμίαν εὐθύνην καταλογίζω δι' ὅσα ἐδημοσίευσαν ὑπὲρ τῆς «φήμης» τοῦ κ. Πρέσσα, ἐπειδὴ τοῦτο ἔπραξαν καλῇ τῇ πίστει, ἥτις εἶναι τὸ ἰδιαίτερον χαρακτηριστικὸν τοῦ ἐντίμου Τύπου), λοιπὸν εἰς τὴν «Πελοπόννησον» ἐδημοσιεύθη ἄρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἕνας ἐκλεκτὸς ἁγιογράφος», τὸ ὁποῖον συνώδευεν εἰκὼν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ἔργον πανάθλιον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, βεβαίως, ἀλλὰ κάτωθεν τοῦ ὁποίου ἀναγινώσκει τις: «Σύνθεσις κ. Πρέσσα». Ἔ, λοιπόν, καὶ εἰς τὸ «ἔργον» τοῦτο οὐδεμία πινελλιὰ εὑρίσκεται τοῦ ἐν λόγῳ «ἐκλεκτοῦ ἁγιογράφου», πλὴν μόνον τῆς ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ. Τοῦτο γνωρίζω, ὄχι μόνον ἐκ πρώτης ὄψεως, ἥτις κραυγάζει τὴν ἀγιορείτικην προέλευσίν του, ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ κ. Πρέσσας μοὶ ὡμολόγησεν ὅτι τὸ ἠγόρασεν—ὡς καὶ κάμποσα ἄλλα—ἀπὸ κάποιον πλανώμενον καλόγηρον τοῦ Ἁγίου Ὄρους!

Πίνακας προερχομένους ἐξ ἀγορᾶς, τοὺς ὁποίους ἁπλῶς ὑπέγραψε, παρουσίασεν ὡς ἰδικούς του εἰς ἐκθέσεις ἐν Πάτραις, δὲν ἐπιθυμῶ, ὅμως, ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου νὰ ἐπεκταθῶ, ἐξ ἐπιεικείας.

Μετὰ πάσης τιμῆς

ΓΕΩΡΓ. Δ. ΦΑΩΝ

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον τοῦ Γερμανοῦ ζωγράφου Ἰουλίου Φὸν Κάρολσφελδ
(Σελὶς 173 τοῦ βιβλίου «Ἡ Ἁγία Γραφὴ σὲ Εἰκόνες»)

...Καὶ αὐτὸ εἶναι τὸ ἔργον ποὺ ἔφερεν ὁ κ. Πρέσσας εἰς τὴν «ΗΜΕΡΑΝ»—καὶ ἐδημοσιεύθη τὴν 6ην Ἰανουαρίου ἐ. Ἔ.—ὡς ἰδικόν του...

Εἰς δραματικὴν κατάστασιν ἕνα ἑκατομμύριον καπνοπαραγωγῶν

Ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ τὸ Κράτος εἰς τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐμπορίου, οἱ ἄνθρωποι ποὺ δίδουν τὸ συνάλλαγμα διὰ τὸ ἥμισυ τῶν εἰσαγωγῶν μας

Εἶναι ἀνάγκη συστάσεως Κρατικοῦ Μονοπωλίου

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ Κ. ΚΩΝΣΤ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς τὴν ὑπὸ τῆς Βουλῆς συζήτησιν τοῦ καπνικοῦ ζητήματος μετέσχε καὶ ὁ βουλευτὴς Αἰτωλοακαρνανίας κ. Κ. Πετρόπουλος, τοῦ ὁποίου τὸν ἐνδιαφέροντα λόγον παραθέτομεν κατωτέρω:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Ὁ κ. Πετρόπουλος ἔχει τὸν λόγον.

Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ. Κύριοι βουλευταί, δὲν μὲ φέρει εἰς τὸ βῆμα ἡ ἀντίληψις, ὅτι θὰ προσθέσω τι τὸ οὐσιῶδες εἰς τὰ ὅσα, μὲ τόσον ἁδρὰ ἐπιχειρήματα καὶ μὲ τόσην ἀξιόλογον πειστικότητα ἐξέθεσαν οἱ προηγηθέντες ῥήτορες, ἀλλὰ μία παρόρμησις ἠθικὴ νὰ προσθέσω καὶ ἐγὼ τὴν ἰδικήν μου φωνὴν ὑπὲρ τῶν ἀποκλήρων αὐτῶν τῆς τύχης, τῶν καπνοπαραγωγῶν δηλαδὴ τῆς Ἑλλάδος, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ σειρὰν ἤδη ἐτῶν ζοῦν μὲ τὴν ψευδαίσθησιν, ὅτι κάποτε θὰ τελειώσουν τὰ βάσανά των καὶ μὲ τὴν προσδοκίαν, ὅτι μίαν ἡμέραν θὰ δικαιωθοῦν οἱ ἀγῶνες των.

Καὶ θὰ κατηγόρουν ἐγὼ ἐμαυτὸν διὰ παράλειψιν στοιχειώδους πολιτικοῦ καθήκοντος, ἐὰν ἔμενα ἀμέτοχος τῆς συζητήσεως τοῦ μεγάλου αὐτοῦ προβλήματος, ποὺ διὰ τὴν περιφέρειάν μου εἶναι τὸ πρῶτον καὶ ἐν πολλοῖς καὶ τὸ μοναδικόν.

Ὁ καπνός, κ. βουλευταί, εἶναι τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν ἐξαγώγιμον προϊὸν καὶ εἶναι τὸ προϊόν, ποὺ ἀποδίδει τὴν μεγαλυτέραν ἀκαθάριστον πρόσοδον κατὰ στρέμμα, ἐξ ὅλων τῶν λοιπῶν καλλιεργειῶν μας. Καὶ τὸ σπουδαιότερον εἶναι, ὅτι διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ καπνοῦ δὲν ἀπαιτοῦνται γόνιμα ἐδάφη, ἀλλὰ πτωχὰ τοιαῦτα, ὅπου πᾶσα ἄλλη καλλιέργεια ἀντενδείκνυται ἐπιστημονικῶς, κατὰ κανόνα.

Ὁ καπνὸς ἀποτελεῖ τὸν σοβαρώτερον πόρον εἰσαγωγῆς συναλλάγματος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καλύψας τὸ ἔτος 1938 τὰ 50 ο)ο τῆς συνολικῆς ἀξίας τῶν εἰσαγωγῶν τῆς χώρας, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1954 τὰ 41 ο)ο τῶν εἰσαγωγῶν μας.

Ἀπὸ τὸν καπνόν, τέλος, ἀποζοῦν 1.000.000 ἄτομα ἐν συνόλῳ, ἤτοι τὸ 1/8 τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς χώρας.

Καὶ ἀντὶ νὰ στρέψῃ τὸ Κράτος ἀμέριστον τὴν προσοχήν του πρὸς τὴν χρυσοφόρον αὐτὴν πηγὴν τοῦ ἐθνικοῦ μας πλούτου, ἀφίνει τελείως σχεδὸν ἀπροστάτευτον τὸ εὐγενὲς αὐτὸ προϊόν, ποὺ θεωρεῖται τὸ καλύτερον τοῦ κόσμου εἰς τὸ εἶδος του, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δυστυχῇ κυριολεκτικῶς ἡ μεγάλη τάξις τῶν καπνοκαλλιεργητῶν, ἐπὶ κινδύνῳ καὶ αὐτῆς ταύτης τῆς κοινωνικῆς μας ἰσορροπίας.

Διὰ τὴν ἀποτελεσματικὴν ὅμως θεραπείαν αὐτοῦ τοῦ κακοῦ, πρέπει προηγουμένως νὰ καταπολεμηθοῦν τὰ αἴτια, ποὺ τὸ προκαλοῦν, καὶ ἡ μακρὰ καὶ πικρὰ πεῖρα τοῦ παρελθόντος ἐπιβάλλει τὴν λῆψιν τῶν κάτωθι στοιχειωδῶν μέτρων πρὸς τοῦτο:

Ἀνάγκη μονοπωλίου ἐσωτερικῆς καταναλώσεως

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ καπνὰ ἐσωτερικῆς καταναλώσεως κοινὴ πεποίθησις καὶ κοινὸν αἴτημα τοῦ καπνοπαραγωγικοῦ κόσμου εἶναι ἡ ἵδρυσις κρατικοῦ μονοπωλίου, ὅπερ διεκήρυξεν ἀπὸ τῆς καθέδρου του εἰς τὴν πολιτικὴν ὁ ἱδρυτὴς τῆς Ε.Π.Ε.Κ., ἀείμνηστος Στρατηγὸς Πλαστήρας καὶ ὅπερ ἀποτελεῖ βασικὴν ἀρχὴν τοῦ κόμματός μας.

Δὲν βλέπομεν τὸν λόγον δισταγμοῦ ἀντικαταστάσεως τοῦ ὑφισταμένου ἰδιωτικοῦ μονοπωλίου τῶν 4 μεγάλων βιομηχανιῶν διὰ κρατικοῦ τοιούτου, ἀφοῦ τὸ Κράτος χρηματοδοτεῖ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν καπνοβιομηχανίαν διὰ τὴν ἀγορὰν καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως.

Μέχρις ὅτου ὅμως εὑρεθῇ, Κυβέρνησις νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ μέτρον τοῦτο, καθίσταται ἀναγκαῖον, πρὸς ἀντιμετώπισιν, ἔστω καὶ προσωρινῶς, τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ προβλήματος, νὰ καθιερωθῇ τὸ σύστημα τῆς ρυθμιστικῆς παρεμβάσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγορῶν τοῦ καπνοῦ καὶ ἐκ παραλλήλου μὲ τοῦτο νὰ ληφθῶσι καὶ τὰ ἀκόλουθα μέτρα:

Τὸ πρῶτον καὶ κυριώτερον μέτρον εἶναι, ὁ καθορισμὸς χρόνου λήξεως ἀγορᾶς τῶν καπνῶν. Ὡς ὅριον πρέπει νὰ τεθῇ ἡ 15η Μαΐου ἑκάστου ἔτους καί, ἐν ταυτῷ πρέπει νὰ ταχθῇ προθεσμία παραλαβῆς τῶν καπνῶν οὐχὶ μακροτέρα τοῦ μηνὸς ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ὑπογραφῆς τῶν συμφωνητικῶν ἀγοραπωλησίας.

Εἶναι σύστημα, κ. βουλευταί, τῶν καπνεμπόρων καὶ καπνοβιομηχάνων, οἱ ὁποῖοι καπνοβιομήχανοι ἐφαρμόζουν μεταπολεμικῶς τὴν μέθοδον νὰ ἀγοράζουν τὰ καπνὰ κατὰ μικρὰς ποσότητας ἑκάστοτε καὶ δὲν σχηματίζουν πλέον μεγάλα ἀποθέματα καπνοῦ, ὅπως συνέβαινε προπολεμικῶς, (ὁπότε τὰ ἀποθέματά των ἐπήρκουν διὰ μίαν διετίαν τοὐλάχιστον), νὰ μὴ παραλαμβάνουν ἀπὸ τοὺς καπνοπαραγωγοὺς τὰ ἀγορασθέντα καπνά των, διὰ νὰ βαρύνωνται αὐτοὶ (καπνοπαραγωγοὶ) μὲ τὴν φύραν τοῦ προϊόντος των καὶ ἐπὶ πλέον, διὰ νὰ μὴ ἐπιβαρύνωνται οἱ καπνέμποροι μὲ τόκους, ἐνοίκια καπναποθηκῶν καὶ λοιπὰ σχετικὰ ἔξοδα.

Ο κ. Κ. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ὅπως ἕνα ἄλλο σύστημα σκληρᾶς ἐκμεταλλεύσεως τῶν καπνοκαλλιεργητῶν ἐκ μέρους τοῦ καπνεμπορίου εἶναι ἡ πραγματοποίησις τῶν συμβάσεων ἀγοραπωλησιῶν τῶν καπνῶν των κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ὁπότε, λόγῳ τῆς ἐνάρξεως τῆς καλλιεργείας καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν τῶν πτωχῶν γεωργῶν κατὰ τὰς μεγάλας αὐτὰς ἡμέρας τῆς Χριστιανωσύνης, ἐπιτυγχάνουν τὴν δέσμευσιν τῶν καπνῶν ἀντὶ ἐξευτελιστικῶν αὐτόχρημα τιμῶν, μὲ τὴν παροχὴν μικρῶν προκαταβολῶν καὶ μόνον.

Ἡ ἐντὸς τῆς προθεσμίας αὐτῆς (15 Μαΐου) ἀπορρόφησις τῶν καπνῶν, ἐκτὸς τοῦ γενικοῦ λόγου ὅτι τὰ καπνὰ πρέπει νὰ φεύγουν ἀπὸ τὰς ἀχυροκαλύβας τῶν καπνοπαραγωγῶν καὶ νὰ μεταφέρωνται εἰς τὰς συστηματικὰς ἀποθήκας τῶν καπνεμπόρων καὶ καπνοβιομηχάνων, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ζυμώσεως τούτων, ἥτις συντελεῖται τὸ θέρος, ἐνδείκνυται προσέτι, διότι καὶ ἡ ἐτησία παραγωγὴ τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῆς βιομηχανίας καπνῶν εἶναι γνωστὴ καὶ ἡ κατανάλωσις τούτων εἶναι βεβαία καὶ ὡρισμένη, καὶ δὲν ὑπάρχουν, προκειμένου διὰ τὰ καπνὰ ἐσωτερικῆς καταναλώσεως τουλάχιστον, διεθνεῖς ἄγνωστοι καὶ ἀπρόβλεπτοι συνθῆκαι.

300.000 ὀκάδες εἶναι ἀπώλητοι εἰς Αἰτωλνίαν

Παρὰ ταῦτα, ὅμως, εἰς ὅσα γνωρίζω ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας μου περιφερείας τῆς Αἰτωλ)νίας, μέχρι καὶ τοῦ μηνὸς Ἰουλίου τοῦ παρελθόντος ἔτους 1956, ἐπὶ συνόλου παραγωγῆς κατὰ τὸ καλλιεργητικὸν ἔτος 1955 3.250.000 περίπου ὀκάδων καπνοῦ ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, ἐπωλήθησαν μόνον 67.000 περίπου ὀκάδες ἐξαγωγίμου μάλλον καπνοῦ καὶ ταῦτα ἀντὶ τιμῆς δραχ. 18—24 κατ' ὀκᾶν, σήμερον δὲ ἀκόμη ὑπάρχει ἀδιάθετον ποσὸν ἐκ 300.000 ὀκάδων περίπου.

Ἕτερον ἀποφασιστικὸν μέτρον προστασίας τοῦ καπνοῦ, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καθιερωθῇ διὰ Νόμου, διὰ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἐγκαίρου ἀπορροφήσεώς του, εἶναι ἡ χρηματοδότησις τῆς Καπνοβιομηχανίας μέσῳ τῆς Α.Τ.Ε., ἥτις κατὰ τὸ παρελθὸν ἀπέδωσεν ἄριστα ἀποτελέσματα.

Νὰ μὴ χρησιμοποιοῦνται τὰ τρίμματα φύλλων

Τρίτον βασικὸν μέτρον, εἶναι ἡ ἀπαγόρευσις τῆς χρησιμοποιήσεως φυλλοτριμμάτων ὑπὸ τῶν καπνοβιομηχάνων, διότι διὰ τῆς χρησιμοποιήσεως τούτων, (τὰ ὁποῖα κακῶς πωλοῦν οἱ καπνέμποροι ἀφοῦ τὴν ἀξίαν τούτων δικαιολογοῦν ὑπολογιζομένης εἰς 10 ο)ο τῆς φύρας των), ἐπιτυγχάνουν: ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ πωλοῦν ταῦτα ὡς σιγαρέττα μὲ τιμὴν ἐκλεκτῆς ποιότητος καπνοῦ καὶ τὰ δημιουργούμενα μεγάλα ἀποθέματα φυλλοτριμμάτων νὰ ἀποβαίνουν εἰς βάρος τῶν καπνῶν ἐκλεκτῆς ποιότητος, ἀφ' ἑτέρου δέ, καὶ γίνεται ἀθέμιτος ἀνταγωνισμὸς μεταξὺ τῶν βιομηχανιῶν εἰς βάρος τῆς τιμῆς τῶν ἐκλεκτῆς ποιότητος καπνῶν.

Ἄλλος γενικὸς λόγος ἐπιβάλλων τὴν τοιαύτην ἀπαγόρευσιν εἶναι ἡ ὑγεία τῶν καπνιστῶν εἰς τὴν ὁποίαν τὸ Κράτος πρέπει νὰ ἀποδώσῃ ἰδιαιτέραν σημασίαν.

Κοινὸν αἴτημα ἐπίσης τῶν παραγωγῶν καπνῶν ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς καταναλώσεως εἶναι ἡ χορήγησις ἐγκαίρως καὶ εἰς ἐπαρκῆ ποσὰ τῶν καλλιεργητικῶν δανείων καὶ ἡ κατάργησις τῆς μεσιτείας καὶ ἡ παῦσις τῆς καταβολῆς ταύτης ὑπὸ τῶν καπνοπαραγωγῶν ὡς συμβαίνει εἰς Αἰτωλοακαρνανίαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ καπνὰ ἐξωτερικῆς καταναλώσεως βασικὸν μέτρον δέον νὰ εἶναι ἡ ἔγκαιρος ρυθμιστικὴ παρέμβασις δι' ὅλας τὰς ποικιλίας καὶ δι' ἅπασαν τὴν χώραν ἐν συσχετισμῷ μὲ τὸν καθορισμὸν χρόνου λήξεως ἀγοραπωλησιῶν, ὡς ἐξετέθη ἤδη εἰς τὸ κεφάλαιον περὶ καπνῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως, ἡ ὁποία παρέμβασις δέον νὰ ἀσκῆται διὰ τοῦ ἱδρυθησομένου εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ, οὐχὶ εἰς περιωρισμένην κλίμακα ὡς συνέβη κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἀλλ' εἰς εὐρεῖαν τοιαύτην ἐγγίζουσαν τὰ ὅρια συγκεντρώσεως καὶ μέχρις ἐξαντλήσεως ὅλων τῶν εἰς χεῖρας τῶν παραγωγῶν ἀποθεμάτων διὰ νὰ ὑποχρεοῦνται οἱ ἔμποροι νὰ ἀγοράζουν ἐγκαίρως τὰ καπνά, εἴτε μὲ τὴν τιμὴν ἀσφαλείας, εἴτε καὶ μὲ ἀνωτέραν τιμὴν ταύτης, ὥστε νὰ συναγωνίζωνται τὸ Κράτος ἐκ τοῦ φόβου ὅτι εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ εὕρουν τὰς ποσότητας καπνοῦ ποὺ χρειάζονται πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν παραγγελιῶν των ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ ὀργανισμοῦ ρυθμιστικῆς ἐπεμβάσεως πρέπει νὰ καθιερωθῇ ὁ θεσμὸς τῶν τιμῶν ἀσφαλείας, κατὰ περιφερείας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἑκάστοτε διεθνῶν τιμῶν τῶν καπνῶν, ὥστε νὰ μὴ εἶναι δυνατὴ ἡ κάτω τῆς ἑκάστοτε ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Κράτους τιμῆς, ἀγορὰ ὑπὸ τῶν καπνεμπόρων καπνῶν.

Ἄλλο σημαντικὸν μέτρον προστασίας τῶν καπνοπαραγωγῶν, εἰς τὸ ὁποῖον αὐτοὶ ἀποδίδουν ἰδιαιτέραν σημασίαν, εἶναι νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς καπνεμπόρους, ἐπὶ ἀπειλῇ βαρυτάτων κυρώσεων ἐναντίον των, νὰ μὴ προβαίνουν εἰς τὸν διαχωρισμὸν τιμῆς διὰ τὴν αὐτὴν κατηγορίαν καπνῶν, ὡς πράττουν συστηματικὰ σήμερον, ἐπιτυγχάνοντες διὰ τοῦ ἀνηθίκου καὶ ἀπαραδέκτου τούτου τρόπου νὰ ἀγοράζουν τὰ καπνὰ τῶν δυστυχῶν καπνοπαραγωγῶν εἰς τιμὰς λίαν χαμηλάς.

Τὰ καπνὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἀγορασθοῦν διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου, πρέπει νὰ διατεθοῦν τὸ ταχύτερον, συναπτομένων πρὸς τοῦτο εἰδικῶν κρατικῶν συμβάσεων, τόσον μὲ τὰς Δυτικὰς Χώρας, ὅσον καὶ τὰς Ἀνατολικὰς τοιαύτας.

Σημαντικὸν βῆμα ἡ συμφωνία τῆς Μόσχας

Ἤδη, πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ, ὅτι ἐπραγματοποιήθη ἓν σημαντικὸν βῆμα διὰ τῆς ὑπογραφείσης ἐν Μόσχᾳ Ἑλληνοσοβιετικῆς Ἐμπορικῆς συμφωνίας, δυνάμει τῆς ὁποίας, πλὴν τῶν ἄλλων προϊόντων, θὰ ἐξαχθοῦν 6.500 τόννοι καπνῶν, δὲν πρέπει ὅμως νὰ μείνῃ ἀνεκμετάλλευτον, ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, τὸ ἐπιδεικνυόμενον ἐνδιαφέρον ἀγορᾶς καπνῶν καὶ ὑπὸ ἄλλων Κρατῶν, ὡς τῆς Κίνας, τῆς Τσεχοσλοβακίας, τῆς Πολωνίας, τῆς Οὐγγαρίας κλπ. Ἡ ἐπέκτασις τῶν ἐξαγωγῶν καὶ πρὸς τὰς ἄνω Χώρας καὶ τοὺς παραγωγούς μας θ' ἀνακουφίσῃ καὶ τὴν Ἐθνικήν μας Οἰκονομίαν γενικώτερον θὰ ὠφελήσῃ.

Δὲν κρίνω ἄσκοπον, κύριοι βουλευταί, καὶ τοῦτο πρὸς ἐπίρρωσιν τῆς ἀναγκαιότητος ἐφαρμογῆς τῶν προτεινομένων διὰ τῶν ἀνωτέρω σκέψεών μου μέτρων, πρὶν ἢ κλείσω τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῆς ἀγορεύσεώς μου, νὰ πληροφορήσω τὴν Βουλὴν ὅτι, παρὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ρυθμιστικῆς παρεμβάσεως, εἰς τὴν περιφέρειαν Μεσολογγίου, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ παρ' ὅτι τὰ ἐξαγώγιμα καπνά μας ἐσοδείας 1955 ἦσαν ἐξαιρετικῆς ποιότητος, ἐπωλήθησαν, ἐν τούτοις, εἰς τιμὰς μειωμένας τῶν προπερυσινῶν τοιούτων κατὰ 20 ἕως 30 τοῖς ἑκατόν.